

Sygn. akt VIII U 2015/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 r. w Gliwicach

sprawy (...) (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 czerwca 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 2015/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu (...) prawa do emerytury w obniżonym wieku, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 25 –letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 24 lata 1 miesiąc i 12 dni. Do pracy szczególnych warunkach zaliczono 18 lat 11 miesięcy i 6 dni.

(...) w odwołaniu domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do emerytury, ponieważ organ rentowy nie zaliczył do okresów składkowych okresu zatrudnienia od 15 kwietnia 1968 roku do 31 grudnia 1969 roku. W tym okresie ubezpieczony był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w R.. Przedłożył podanie o przyjęcie do pracy i umowę o pracę. Zdaniem odwołującego z dokumentów tych wynika, że pracował od 15 kwietnia 1968 roku do 31 grudnia 1969 roku. Wniósł o przesłuchanie świadków na okoliczność świadczenia pracy w spornym okresie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Wskazał, że nie zaliczono spornego okresu, ponieważ z podania o pracę wnika, że podanie to złożył L. J. (1), a nie (...). Nadto

dokumenty przedłożone przez ubezpieczonego nie potwierdzają pracy do dnia 31 grudnia 1969 roku, a na umowie o pracę nadpisano „nie pracuje”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. J. (1) urodził się (...). W kwietniu 2013 roku złożył wniosek o emeryturę. Do dnia 31 grudnia 1998 roku udowodnił 24 lata 1 miesiąc i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 18 lat 11 miesięcy i 6 dni pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony przedłożył świadectwa pracy :

- z Zakładów (...) za okres od 13 lutego 1970 roku do 26 czerwca 1976 roku (w tym wojsko od 27 października 1970 roku do 13 października 1972 i powrót do pracy od 2 listopada 1972 roku) i ponownie od 28 marca 1977 roku do 31 grudnia 1983 roku;

- od 18 stycznia 1983 roku do 31 października 1992 roku (...)

- od listopada 1992 roku ubezpieczony prowadzi działalność gospodarczą, z tym , że składki na ubezpieczenia społeczne opłacał od kwietnia 1993 roku do maja 1994 roku , w lipcu, październiku , listopadzie 1994 roku, od lutego do 28 sierpnia 1998 roku i za październik listopad i grudzień 1998 roku. Te okresy opłacania składek nie były kwestionowane.

Do wniosku o emeryturę załączył kopię podania o przyjęcie do pracy z datą 13 kwietnia 1968 roku. Pismo zostało sporządzone przez L. J. (1). Wyrażono zgodę na przyjęcie do robót drogowych od dnia 15 kwietnia 1968 (lub 1969 roku – data nosi ślady przerobienia). Z umowy o pracę wynika, że L. J. (1) w dniu 15 kwietnia 1969 roku miał podjąć pracę przy budowie drogi w B.. Nad umową zostało nadpisane „nie pracuje”.

Ubezpieczony twierdził, że pracę w Państwowym Ośrodku (...) w R. podjął w dniu 15 kwietnia 1968 roku i pracował tam do 31 grudnia 1969 roku.

W aktach osobowych z ‘W.’ znajduje się życiorys sporządzony przez (...). Zaznaczył w nim, że po ukończeniu 7 klas szkoły podstawowej nigdzie nie uczył się i nie pracował. Jak wyjaśnił w toku przesłuchania zawarł życiorysie taką informację, bo starając się o pracę w (...) nie posiadał świadectwa pracy w (...) w R. , a bez tego dokumentu nie mógł podjąć pracy u nowego pracodawcy. Sąd nie dał wiary zeznaniom w tym zakresie, bowiem umowa o pracę została zawarta na czas wykonania określonej pracy. W grudniu 1969 roku nie budowano już drogi w B.. Jak zeznali świadkowie i ubezpieczony zimą pracowali wewnątrz pomieszczeń przy robotach wykończeniowych . Ubezpieczony winien więc posiadać kolejną umowę o pracę na wykonanie innych prac i zaświadczenie o wykonaniu pracy przy budowie drogi. Takich dokumentów nie ma. Sąd przyjął, że (...) faktycznie pracował w (...) w R., ale niemożliwym jest ustalenie okresu zatrudnienia. Nie można dać mu wiary, że pracował w (...) od kwietnia 1968 roku, bo brak jest przekonujących dowodów na tę okoliczność. Wprawdzie na podaniu o przyjęcie do pracy jest data z 13 kwietnia 1968 roku, ale zgoda na podjęcie zatrudnienia dotyczy pracy od 15 kwietnia 1969 roku i umowę z taką datą zawarto.

Pracę w (...) potwierdzili świadkowie A. K., który w tym samym zakładzie pracował od 16 stycznia 1969 roku do 31 grudnia 1969 roku. Świadek Z. A. pracował w (...) w R. od 2 czerwca 1966 roku do 2 marca 1968 roku i od 5 kwietnia 1969 roku do 24 listopada 1969 roku. Świadkowie ci mogli więc potwierdzić jedynie pracę ubezpieczonego w roku 1969.

Ubezpieczony domagał się zaliczenia do okresów składkowych okresu od 15 kwietnia 1968 roku do 31 grudnia 1969 roku. W tym czasie latem pracował przy budowie drogi, a zimą przy pracach budowlanych na portierni.

Wszyscy świadkowie zeznali, że na (...) we wsi, z której pochodził i w pracy wołano L., L.. Również żona przez długi okres czasu była przekonana, że L. i L. , to zdrobnienie od imienia L..

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt emerytalnych świadków B. A. i A. K., przesłuchania świadków B. A. i A. K. (k. 34 a.s.) – płyta dvd), R. J. (k. 34 a.s. – płyta dvd) i ubezpieczonego (k. 39 a.s. płyta dvd), akt rentowych i emerytalnych (...), akt osobowych L. J. z (...) (k. 15 a.s.).

Sąd dał wiarę przesłuchanym świadkom co do faktu, że podpisana na umowie o pracę o podaniu o przyjęcie do pracy osoba o imieniu L. J. (1), to ubezpieczony. (...) nikt na wsi, której pochodził nie nazywał L., Lecz L., L. i stąd podpis na podaniu o przyjęcie do pracy. W związku z tym sąd uznał, że kopie dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych z imieniem L. dotyczą Ludwika J. i zostały przez niego sporządzone.

Sąd dał również wiarę świadkom w zakresie świadczenia pracy przez (...) w (...) w R., jednak, z uwagi na ich przebieg zatrudnienia, zeznania mogą dotyczyć jedynie roku 1969, a ściślej okresu od 15 kwietnia 1969 roku.

Sąd nie dał wiary zeznaniom (...), że pracę w (...) w R. rozpoczął dnia 15 kwietnia 1968 roku. Brak jest jakichkolwiek dowodów na tę okoliczność. Zdaniem sądu w podaniu o pracę jest błąd w dacie jego sporządzenia. Osoba akceptująca przyjęcie do pracy poprawiła datę na prawidłową – a to kwiecień 1969 i umowę o pracę z dnia 14 kwietnia 1969 roku ubezpieczony przedłożył. Za nieprawdopodobny należy uznać taki zbieg okoliczności, aby podanie o pracę dokładnie o rok poprzedzało zawarcie umowy o pracę. Podanie o pracę, zdaniem sądu, było pierwszym pismem skierowanym do pracodawcy.

Przyjmując, że (...) z dniem 15 kwietnia 1969 roku podjął pracę i pracował do 31 grudnia 1969 roku w (...) w R., to i tak nie udowodniłby co najmniej 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Nadto, należy wskazać, że, zdaniem sądu, brak jest podstaw do zaliczenia okresu od 15 kwietnia 1969 do 31 grudnia 1969, ponieważ umowa była zawarta na wykonanie określonej pracy i budowa drogi skończyła się przed okresem zimowym. N. na umowie „nie pracuje” może sugerować, że ubezpieczony przestał pracować przed ukończeniem tej roboty, na co wskazuje również brak zaświadczenia z pracy potwierdzającego zatrudnienie. Świadczenie pracujący z ubezpieczonym stosowne dokumenty otrzymali.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Ubezpieczony ma ukończone 62 lata. Udowodnił ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach do dnia 31 grudnia 1998 roku, ale nie udowodnił co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do tej daty.

Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i par. 3 i 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o cytowane przepisy mężczyźnie przysługuje prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Wykazie A do dnia 31 grudnia 1998 roku, nie jest członkiem OFE.

Sporne pozostawało między stronami, czy ubezpieczony udowodnił co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do 31 grudnia 1998 roku

Zdaniem sądu, należy dać wiarę ubezpieczonemu że w roku 1969 podjął pracę w (...) w R. w dniu 15 kwietnia 1969 roku, ale nie wiadomo przez jak długi okres czasu pracował. Nie uwzględniono żądania ubezpieczonego, aby do okresów składkowych zaliczyć okres pracy od 15 kwietnia 1968 do 14 kwietnia 1969, bowiem podanie o pracę zostało, zdaniem sądu sporządzone w dniu 13 kwietnia 1969, a nie 13 kwietnia 1968 roku. Wskazana data była błędna. Ponadto świadkowie nie mogli potwierdzić pracy ubezpieczonego w w/w okresie, bowiem B. A. podjął pracę w dniu 16 stycznia 1969 roku i z uwagi na upływ czasu oraz z uwagi na stan zdrowia nie może pamiętać, czy L. J. był już zatrudniony w czasie gdy on pracę podejmował. Zdaniem sądu Ludwik J. nie wykazał brakującego okresu 10 miesięcy i 18 dni

do udowodnienia co najmniej 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a co za tym idzie nie może nabyć prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ par.1 kpc..